

[Heick.]

raadede højautoritative Kredse her i København fra at lægge en Statsvirksomhed saa tæt mod Grænsen. Man frygtede et tysk Krav om en symbolsk Regulering af Versaillesgrænsen, og en saadan vilde betyde en, maaske kun ringe, Forskydning mod Nord. En lignende Skræk har afholdt private Firmaer fra at engagere sig saa tæt ved Grænsen, og en af Følgerne heraf er det tyndt befolkede Tønder Amt. Her er kun ca. 40 Mennesker pr. 100 ha Landbrugsjord, medens Tallet i Ribe Amt er 70 og for hele Danmark 125 eller en Befolkningsstæthed, der er tre Gange saa stor som for Tønder Amt.

En Udstykning klarer kun en lille Del af dette Problem; der er ikke mange Ejendomme, der er saa store, at en Udstykning af disse batter noget, men Ejendommene har gennemgaaende større Jordtilliggende, end der ved nogenlunde intensiv Drift kan udnyttes med de forhaandenværende Bygninger. Derfor er Kreaturholdet ogsaa forholdsvis lille i Tønder Amt, nemlig kun ca. 87 pr. 100 ha, medens det i Ribe Amt er 99 og f. Eks. i Svendborg Amt 115. Der maa lægges nogle Industrier derned og ikke mindst saadanne, som kan udnytte den Jord, der ikke nu kan udnyttes fuldt ud, fordi Bygningerne er for smaa. Det var haabet, at et Firma som F. D. B. var begyndt med at lægge f. Eks. sin Konserverindustri derned; men man har fulgt snævre egoistiske Interesser og har lagt Anlægget til Svendborg med den store Husdyrbestand pr. Arealenhed. Vi læser nu i Aviserne, at en af Amtets største Landmænd har solgt sin Kvægbesætning for at drive kvægløst Landbrug, saa her staar kostbare Staldbygninger til ingen Nytte.

Nu staar det til dansk Industrivirksomhed at vise, om man efter Krigtidens Modstand mod national Udsettelse kan gøre sig Anstrengelser for i Fredens Dage at yde et dobbelt Bidrag til Danmarks Selvhævdelse. Her bør de saakaldte Monopolindustrier gaa foran. Det er en offentlig Hemmelighed, at Spritfabrikkerne omgaaes med Planer om at udvide med en ny Fabrik. Det er ogsaa Tanken, at en saadan Fabrik skal ligge i en Sukkerroeegn, fordi Sukkerroer skal være den hovedsagelige Raastofkilde. Jeg ved ikke, hvad man kalder en Sukkerroeegn, men Sukkerroer gror særdeles godt i Sønderjylland. Efter Oplysninger, som kan tages fra 125. Bind, 1. Hæfte, af „Statistiske Meddelelser“, var Gennemsnitsudbyttet af Fabrikksukkerroer i Aarene 1939—43 352 hkg pr. ha i Tøn-

der Amt mod 339 for hele Landet og 337 for Øerne. Jo, der kan godt gro baade Sukkerroer og Kartofler i Sønderjylland. Forholdet mellem Staten og de danske Spritfabrikker er jo meget intimt, og jeg formoder, at Oprettelsen af en eventuel ny Fabrik vil ske efter Forhandling med Handelsministeriet. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Handelsminister, at der her ydes en positiv Indsats. Lønnen for en saadan vil ikke udeblive.

Jeg vil til Slut omtale Vogelgesang-Virksomheden. Dens Ophør betyder en national Afspænding af Rang, for Virksomheden med Børnekøb og lignende har været til stor Irritation. De overtagne Ejendomme og Jordarealer afhændes gennem Jordlovsudvalget. Jeg vil her henstille, at Jordlovsudvalget ser meget paa, at det bliver dygtige Landmænd, som faar den paagældende Jord. En Del af Vogelgesang-Virksomheden var jo en Laaneverksamhed, og nu bliver Laanene sagt op, saa Laantagerne skal søge Konvertering over til danske Pengeinstitutter. Denne Ombytning kan jo ikke ske under gunstigere Forhold end i Øjeblikket med de gode Laanemuligheder; men alligevel vil der være adskillige, som ikke selv formaar at faa et Laan overflyttet. Der kan derfor stedvis være Laantagere, som kommer i Vanskeligheder. Jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa disse Forhold og spørge, om Laanekassen for Sønderjylland er i Besiddelse af Midler, saa man i disse Enkelttilfælde kan træde til og redde en Familie fra at miste Hjem og Virkeplads. Hvis det ikke er Tilfældet, vil jeg henstille, at disse Midler tilstilles Laanekassen.

Norlev: Jeg har forskellige Ting, som jeg gerne vil tillade mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, idet jeg appellerer til dets Velvilje med Hensyn til disse. Det første er en Sag, der egentlig skulde være fremdraget af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Han bad mig i sin Tid at være sig behjælpelig med at anbefale Sagen, og da han nu er fraværende, mener jeg, det er rigtigt, at jeg nævner den. Det drejer sig om en lille Bevilling til Restaurering af Askø Kirke, der som bekendt ligger i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's Valgkreds, hvor jeg tidligere har været Præst. Askø Kirke er lille, holdt i almindelig Kirkestil, stammer fra Valdemarstiden, har senere ved forskellige Restaurationer mistet sit Grundpræg, der i visse Henseender var ret ejendommeligt, og det vil efter min Mening være af